

[Trafikministeren]

opgaver, kan behandle sager vedrørende HT's egen tilbudsgivning.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg tillade mig at anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Jeg tillader mig herved for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Ændring af medicintilskudsreglerne).

(Lovforslag nr. L 331).

Formålet med forslaget er at sikre, at patienter altid vil kunne opnå fuldt 50 pct., 75 pct. eller 100 pct. tilskud ved køb af det billigste lægemiddel i en gruppe af synonyme lægemidler.

Ved forslaget ophæves den begrænsede adgang til kun en gang i kvartalet at fastsætte nye tilskud til lægemidlerne i en given lægemiddelgruppe som følge af prisændringer. Forslaget indebærer i stedet, at de faste tilskud straks omregnes, hvis prisændringer får referenceprisen til at stige.

Forslaget indebærer derved, at de nye regler for medicintilskud kan administreres således, at der uanset ændringer i lægemiddelpriserne til enhver tid er minimum ét lægemiddel inden for en given gruppe af synonyme lægemidler, som patienten kan opnå fuldt 50 pct., 75 pct. eller 100 pct. tilskud til.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til Tingets velvillige behandling.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg skal hermed tillade mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om folkebiblioteker m.v.
(Lovforslag nr. L 332).

Løven om folkebibliotekerne er en af hjørnestenene i den danske kulturpolitik. De lokale folkebiblioteker er institutioner, som er af afgørende betydning for befolkningens lige adgang til oplysning og oplevelser, og det er en kulturpolitisk hovedopgave at skabe de bedst mulige vilkår for denne virksomhed.

Staten har det overordnede ansvar for det sammenhængende biblioteksvæsen, og de lo-

kale myndigheder har det direkte ansvar for folkebibliotekernes daglige drift.

Det foreliggende lovforslag vedrører primært følgende hovedpunkter:

1. Styring og finansiering af *centralbibliotekerne foreslås overført fra amtskommunerne til staten*. Forslaget er baseret på den opfattelse, at det er statens opgave at finansiere og foretage en prioritering af de funktioner, der binder bibliotekssystemet sammen. Ændringen på centralbiblioteksområdet muliggør, at staten på en mere direkte måde kan bidrage til en forbedring af tilbudet inden for folkebibliotekssystemet.

Centralbibliotekerne er et vigtigt led som overbygning m.h.t. materialer som koordinerende instans og som rådgiver på det biblioteksfaglige område for specielt regionens mindre biblioteker. Den teknologiske udvikling kræver en stigende grad af samarbejde ikke blot på landsplan, men også regionalt.

Det er derfor i det samlede biblioteksvæsens interesse, at det regionale niveau fungerer bedst muligt, og staten bør derfor i videst muligt omfang sikre centralbibliotekernes mulighed for at løse deres opgaver på en forsvarlig måde også i forhold til de statslige biblioteker.

2. I denne forbindelse er regeringen indstillet på at afsætte *flere midler til indkøb af bøger* og andet egnet materiale inden for centralbiblioteksområdet fra 1994.

Regeringen ønsker specielt at sørge for, at der i det samlede bibliotekssystem er *flere bøger på hyldeerne*, som det fremgår af regeringsprogrammet »En ny start«. Regeringen er derfor indstillet på at afsætte flere midler til specielt indkøb af bøger og andet egnet materiale inden for centralbibliotekssystemet fra 1994. Regeringens mål er at afsætte ca. 6 mio. kr. til dette formål svarende til en stigning på godt 13 pct. i forhold til centralbibliotekernes nuværende udgiftsniveau. Denne målsætning kan så virke som en inspiration for kommunernes budgetlægning for de lokale folkebiblioteker.

3. Statens rolle i lånesamarbejdet i forhold til folkebiblioteksområdet præciseres, idet *de særlige statslige overbygningsfunktioner defineres i lovforslaget*, og der åbnes mulighed for fastsættelse af regler for de statslige og stats-

[Kulturministeren]

støttede bibliotekers virksomhed i forhold til folkebibliotekerne.

4. På *skolebiblioteksområdet forudsættes* de væsentligste bestemmelser *overført til folkeskoleloven* i forbindelse med den igangværende revision af denne lov.

I forbindelse med revision af lov om folkeskolen indgår forslag om at optage bestemmelser om skolebibliotekernes virksomhed. De gældende lovbestemmelser om skolebiblioteker i biblioteksloven er derfor overflødige, men det understreges, at skolebibliotekerne er en del af det samarbejdende bibliotekssystem.

5. På tilskudsområdet foreslås tre rådighedssummer sammenlagt til *én udviklingspulje* for folke- og skolebiblioteker for at muliggøre en mere målrettet indsats.

Med de ændringer, der er sket på folke- og skolebiblioteksområdet de senere år, er der konstateret et behov for omlægning af tilskudsstrukturen, således at den bliver mere fleksibel. Det foreslås derfor at sammenlægge den gældende lovs tre frie tilskudskonti – rådighedssummen, dispositionssummen og kontoen for centrale organisationers løsning af fællesopgaver – til *én udviklingspulje* for folke- og skolebibliotekerne.

Det vil i højere grad blive muligt at afsætte større beløb til konkrete indsatser på udvalgte områder, såsom edb-udbygning, samarbejde mellem bibliotekerne i en region og støtte til biblioteker, der deltager i EF-projekter.

Det forudsættes i denne forbindelse, at skolebiblioteksområdet i overensstemmelse med gældende praksis tilgodeses i et rimeligt omfang.

6. Med hensyn til folkebibliotekernes materialevalg er der – under hensyn til den teknologiske udvikling og et moderne bibliotekspublikums behov – indsat en ny bestemmelse om, at *folkebibliotekerne bør bestræbe sig på at tilbyde elektroniske og audiovisuelle materialer*.

7. For at understrege den kulturpolitiske betydning af de bedst mulige betingelser for befolkningens adgang til folkebibliotekerne er der indsat en ny bestemmelse om, at folkebibliotekerne bør bestræbe sig på at *tilpasse åbningstiderne til brugernes behov*.

8. En række af bestemmelserne i forslaget er ikke ændret i forhold til de gældende bestemmelser. Der er således ikke ændret væsentligt ved gældende formåls- og materialevalgsbestemmelser eller bestemmelserne vedrørende de lokale folkebiblioteker.

Man har dog ønsket – i lyset af debatten om kvaliteten af bibliotekernes tilbud – i bemærkningerne at præcisere, at folkebibliotekerne bør skærpe opmærksomheden med hensyn til anvendelsen af materialevalgsriterierne, det vil sige kvalitet, alsidighed og aktualitet.

Bestemmelsen om, at der kan kræves betaling for udlån af musikbærende materialer og videogrammer, bibeholdes. *Højesterets dom af 27. april 1993* præciserer, at udlån af musikværker mod vederlag må anses som udlejning, som kræver ophavsmandens samtykke. Dommen må vurderes i forbindelse med revision af ophavsretsloven i folketingssamlingen 1993-94.

9. Forslaget bygger på *enighed mellem Kulturministeriet og de kommunale parter vedrørende de økonomiske konsekvenser* i forbindelse med omlægningen af centralbiblioteksvirksomheden fra amterne til staten.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spm. nr. S 865

2) Til statsministeren af:

Thor Pedersen (V):

»Hvorledes vil statsministeren sikre, at det økonomiske grundlag for den enkelte familie i egen bolig ikke forringes som følge af omlægningen af skatter og afgifter?«

Thor Pedersen (V):

Statsministeren har gentagne gange, bl.a. i Folketingets spørgetid, givet en personlig garanti for, at den enkelte ejerboligfamilie ikke skulle få det samlede økonomiske grundlag forringet som følge af en omlægning i skatter og afgifter.

[Thor Pedersen]

Da vi nu kender regeringens udspil, kunne det være nyttigt at vide, hvordan statsministeren vil overholde det givne løfte.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

For det første vil der nu – og jeg er lige ved at sige på trods af spørgerens ihærdige indsats for det modsatte – blive opnået den ro og forudsigelighed på boligmarkedet, som længe har manglet.

For det andet nyder boligejerne såvel som andre godt af de væsentlige nedsættelser af skattesatserne, som er den vigtigste effekt af skattereformen, og de får dermed også et stærkt forøget rådighedsbeløb.

For det tredje nedsættes lejeværdien af helårsboliger fra 2½ til 2 pct. allerede fra og med 1994.

For det fjerde indføres der adgang til at optage kontantlån i realkreditinstitutterne allerede fra i år. Herved skabes der mulighed for at konvertere ikkefradragsberettigede kurstab til en fradragsberettiget renteutgift.

For det femte gives der adgang til fortsat at fradrage kurstab på gamle kontantlån, der omlægges til nye, lavere forrentede lån.

Regeringens initiativer til sikring af boligernes økonomi skal så i øvrigt ses i sammenhæng med det rentefald, som efterhånden andrager ca. 3 procentpoint siden årsskiftet, og hvor der formentlig er gode muligheder for yderligere nedadgående tendens efter afstemningsresultatet den 18. maj.

Endelig er der grund til at påpege betydningen af regeringens allerede gennemførte boligpakke med dens genindførelse af annuitetslån, dens øgede adgang til tilskud til boligforbedring og den herved gennemførte midlertidige stempelfrihed for skøder.

Med regeringens samlede udspil er det således både sikret, at boligejerne får et større beløb til rådighed, og at boligernes værdi ikke reduceres, men tværtimod stiger.

Thor Pedersen (V):

Jeg vil gerne takke statsministeren for svaret, men svaret var jo ikke på det, jeg spurgte om.

Statsministeren svarer vedrørende boligejerne som begreb set under ét, men den garanti, der er anført i oplægget »En ny start«, i regeringsgrundlaget, og den garanti, som statsministeren har givet her i folketingsalen i spør-

getiden, var jo en garanti med hensyn til den enkelte ejerboligfamilies økonomi.

Jeg går ud fra, at det materiale, som regeringen udarbejder, står regeringen inde for. Af den dokumentation, der hedder »Ny kurs mod bedre tider«, altså selve regeringsoplægget til skattereform og omlægning af afgifter, fremgår det, at i 1994 er det 127.000 familier i egen bolig, der får et tab, og det er allerede, før man har indregnet de grønne afgifter. Ser vi i samme publikation, tabel 6 på side 163, er der i 1998 ca. 650.000 ejerboligfamilier, altså halvdelen af samtlige ejerboligfamilier, der får et tab, når man indregner de grønne afgifter.

Det afgørende er at få at vide, hvordan statsministeren vil indfri løftet om, at den enkelte ejerboligfamilie ikke får noget tab, for så skal der jo stå 0 i konsekvensberegningerne ud for hver eneste familie i tabel 6 på side 163. Hvordan vil statsministeren indfri det løfte? For jeg går ud fra, at når man giver løfter på det personlige plan, så har man også en pligt til, at de indfries.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om det svar, der nu er givet her, skal forstås således, at de boligejere, der får tab som følge af skattereformen, bare kan omlægge deres realkreditlån, og så mener statsministeren, at den garanti til den enkelte boligejer er opfyldt.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg er glad for, at hr. Thor Pedersen interesserer sig meget for det omfattende dokumentationsmateriale, regeringen har fremlagt, for det giver faktisk mulighed for ved mere omhyggelige studier af bilag 3 i samme publikation, som hr. Thor Pedersen var inde på, at nå til den konklusion, at det personlige løfte, det regeringsløfte, det regeringsgrundlagsløfte, som vi har vedstået dag for dag, debat for debat, nemlig at den enkelte boligejers økonomiske situation ikke forringes som følge af den skattereform, vi nu lægger op til gennemførelse af, det løfte er indfriet.

Det er klart, at hvis der i forbindelse med boligejerens situation er tale om mange andre økonomiske engagementer, som ikke har noget direkte med boligen at gøre, så er garantien der ikke; det har den jo ikke været for nogen befolkningsgrupper.

[Statsministeren]

Som det også er fremgået af debatten i går, er garantien knyttet til, at den enkelte boligejers samlede økonomiske situation i tilknytning til boligen ikke forringes som følge af skattereformen, men tværtimod for et stort antal forbedres.

Og så vil jeg i øvrigt gerne forudskikke, at det ikke var min tanke i dag at gennemføre andenbehandlingen af regeringens lovforslag vedrørende skattereformen. Jeg må henvise til, at en mere omfattende debat dels fandt sted i går, dels naturligvis vil kunne genopfriskes i folketingsalen i forbindelse med de kommende behandlinger, ligesom vi kender det fra normal lovbehandling.

Til fru Kirsten Jacobsen: Man skal forstå det, jeg allerede har sagt, konkret, også som det er lagt frem i lovforslagene – præcis som regeringen har sagt det fra starten i sit lovgrundlag og i sit regeringsgrundlag.

Peter Brixtofte (V):

Nu forstod jeg på statsministeren, at han ikke agter at gennemføre andenbehandlingen i dag. Er det et tilsagn om, at statsministeren har tid til at komme til andenbehandlingen, nu hvor han ikke havde mulighed for at deltage i førstebehandlingen og høre partiernes argumenter?

Dernæst vil jeg henvise til side 163 i »Ny kurs mod bedre tider«. Her er det familier, der er opgjort, og det fremgår meget klart, at det er over 100.000 familier, der bliver ramt, og som får et lavere rådighedsbeløb – og det før indregningen af de grønne afgifter. Indregner man dem, kommer man op på, at det er 400.000 familier, der får det dårligere.

Pernille Sams (KF):

Det er jo lidt specielt, at statsministeren siger, vi skulle have taget dette spørgsmål op i går, når statsministeren nu ikke var til stede og det er statsministeren, der har udstedt garantien – sammen med regeringen, ganske vist. Men statsministeren har jo bekræftet, at der var tale om en garanti til hver enkelt boligejerfamilie. Og så kan man konstatere, at uanset hvordan man vender og drejer det, er der mange hundrede tusinde familier, som vil få forøgede skatter efter regeringens forslag.

Nu er regeringen så på vej tilbage og vil ikke stå ved sine løfter, og derfor er det helt oplagt,

at vi må spørge statsministeren: Er statsministeren også på vej tilbage fra sit løfte?

Og så vil jeg gerne spørge: Alle de nu hundrede tusindvis af familier, som får forøgede skatter – og ikke kun forøgede boligskatter, for det gør de næsten alle sammen, men også sammenlagt, med alle mulige andre skatter indregnet, forøgede skatter i alt – kan de henvende sig til statsministeren på en eller anden måde og på et eller andet sted få tilbagebetalt penge, sådan at de ikke får øgede udgifter? Er det det, vi kan sige til boligejerne de kan gøre? Er det det, regeringens garanti betyder?

Formanden:

Ikke alene er det ikke en generel debat, men der er også taletidsregler, og de skal overholdes.

Kirsten Jacobsen (FP):

Nu svarede statsministeren ikke på mit spørgsmål, så jeg vil prøve på at gentage det:

Er det ikke sådan, at de mange hundrede tusinde boligejere, som selv efter regeringens beregninger får et tab som følge af skattereformen, kun kan holdes skadesløse, såfremt de omlægger deres lån, og at statsministeren siger, at i og med omlægningen er garantien opfyldt?

Thor Pedersen (V):

Statsministeren har endnu ikke besvaret spørgsmålet vedrørende den enkelte ejerboligfamilie.

Statsministeren siger nu, at når der er ejerboligfamilier, der får tab, skyldes det andre skatteforhold end dem, der vedrører boligforholdene, altså den skat, der vedrører boligen eller renteudgifter eller rentefradragsret. Men i garantien hedder det, at skatteomlægningerne og afgifterne ikke skal forringe boligejernes økonomi.

Hvis det alene er skatteforholdene vedrørende boligen, så har alle jo tab. Stort set alle med terminsydelsel vil få et tab, fordi den reducerede rentefradragsret jo slår igennem. Så vil det være endnu flere. Man bruger netop personskattelettelser i øvrigt til at modvirke en lavere rentefradragsværdi. Hvis statsministeren nu har ret i, at det alene er på ejerboligbeskatningen, man skal have lempelsen, så er alle stort set tabere. Så det er jo en endnu bedre garanti,

[Thor Pedersen]

og så er jeg meget spændt på at se de forslag, der må komme fra statsministeren for at tilgode-se dette.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Må jeg sige til hr. Peter Brixtofte: Jeg ved ikke, hvad det er, der antydes om min tilstedeværelse i går ved førstebehandlingen. Der ligger ikke noget tilsagn om, at jeg skal være her. Det anser jeg heller ikke for at være naturligt, idet jeg som statsminister har visse andre forpligtelser, som hr. Peter Brixtofte sikkert er bekendt med fra min forgængers funktion.

Jeg hører til dem, der holder mine løfter, og så når det gælder forhandlinger med de andre nordiske lande om at sikre deres medlemskab i EF inden for en overskuelig fremtid, og det var faktisk det, der var jobbet i går. At det så blev misbrugt af hr. Peter Brixtoftes parti, er en helt anden sag, som jeg kun kan laste hr. Peter Brixtoftes parti for.

Når det gælder andenbehandlingen, vil den forløbe helt som forudsat efter traditionen her i Tinget.

Til fru Pernille Sams vil jeg sige: Der er ikke – uanset påstande om det modsatte – grundlag for, at den skattereform, vi har lagt frem, forringer den enkelte boligejers økonomi. Det er klart, at hvis der ved siden af det at være boligejer er tale om anpartsspekulation, så mærker man det selvfølgelig; det vil jeg gerne bekræfte over for fru Pernille Sams. Det har regeringen ikke et øjeblik lagt skjul på.

Uanset hvilket billede man nu forsøger at give, vil det fremgå også af andenbehandlingen af lovforslagene og den politiske debat, at jeg endnu ikke har set et konkret eksempel fra en boligejer, der har fået forringet sin økonomi som følge af den skattereform, vi lægger frem.

Til fru Kirsten Jacobsen vil jeg henholde mig til det svar, jeg allerede har givet: Den samlede skatteomlægning indebærer, at den enkelte boligejers økonomi ikke forringes derved.

Til hr. Thor Pedersen må jeg gentage, hvad jeg har sagt til fru Pernille Sams: Blandt de mennesker, der bliver ramt, fordi der nu bliver lukket for anpartsspekulation eller 10-mands-selskaber eller andre skattetækningsmuligheder, vil der selvfølgelig også være en del, som i dag er boligejere. Det giver vi ingen garanti for. Men den del af den enkelte families og den

enkelte boligejers situation, som knytter sig til økonomien omkring boligen, det at være boligejer, vil ikke blive forringet, når det gælder de samlede virkninger af skatteomlægningen, men vil, som jeg sagde det, i en række tilfælde blive forbedret.

Pernille Sams (KF):

Faktum er jo, at for langt de fleste boligejere vil boligudgifterne stige efter denne skattereform. Jeg vil opfordre statsministeren til at gå en tur og besøge en tilfældig ejendomsmægler, og ligegyldigt hvilken bolig statsministeren peger på hos denne ejendomsmægler, vil det blive dyrere at sidde i den bolig efter regeringens reform, end det var før reformen. Så kan regeringen stå nok så meget og sige, at det ikke bliver dyrere at bo i ejerbolig. Jo, det gør det i hvert fald – for næsten samtlige boligejere, medmindre de er stort set gældfri.

Regeringen har selv gjort op i sit materiale, at det i hvert fald er 400.000 familier, der bliver ekstra ramt, sådan at ikke engang de almindelige skattelettelser er nok til at opveje stramningen i boligskatterne. Derfor vil jeg gerne spørge skatteministeren, om det nu betyder, at skatteministeren tager afstand fra statsministerens bog om regeringens udspil og de tal med de 400.000 familier, der bliver ekstra ramt?

Peter Brixtofte (V):

Det glæder mig, at statsministeren lægger vægt på at holde sine løfter til andre landes statsministre. Det kunne være lige så glædeligt, hvis statsministeren ville holde løfterne til Danmarks boligejere.

Ifølge statsministerens egen publikation, side 163, altså ifølge regeringens egne oplysninger, er der 113.000 boligejere, familier, der får det ringere, før man indregner de grønne afgifter. Og så siger statsministeren, at han ikke har set et eneste eksempel! Deroveni kommer 269.000, når man indregner de grønne afgifter. Det vil sige, at 382.000 familier i ejerboliger får det ringere.

Og så siger statsministeren, at han ikke kender et eneste eksempel!

Formanden:

Dette er en spørgetid.

Peter Brixtofte (V):

Er statsministeren enig i denne vurdering?

Formanden:

Tak. Jeg er nødt til at gøre mit til, at forretningsordenen overholdes. Og det er ikke en debat; det er en spørgetid, og det ved medlemmerne.

Thor Pedersen (V):

Jeg vil også sige tak til statsministeren for, at statsministeren tilkendegiver at ville holde sine løfter.

Jeg er så meget mere glad, som statsministeren nu siger, at løfterne til boligejerne selvfølgelig kun vedrører den del af beskatningsændringerne, der vedrører boligen. Så alene når man vurderer boligens økonomi og skatteforholdene omkring boligen, skal boligejerne være blevet sat i en bedre situation, for selvfølgelig, siger statsministeren, kan man ikke indregne tab som følge af ændrede vilkår for anpartsinvestering m.v.

Det vil sige, at statsministeren dermed siger, at man heller ikke kan indregne andre forbedringer, som ikke vedrører boligen. Det kan da ikke være rigtigt, at til dem, der har tab, siger man, at det er, fordi der er skatteforhold, der ikke vedrører boligen, og for dem, der ikke har tab, indregner man skatteforhold, der ikke vedrører boligen. Så er det ikke at holde et løfte, så er det at løbe fra et løfte. Jeg håber her at få bekræftet af statsministeren, at det gælder for den enkelte boligejer, og at man i modsat fald sender regningen til statsministeren.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Til fru Pernille Sams: Jeg ved godt, at det er svært, det med skattepolitik. Jeg har et håb om, at fru Pernille Sams måske vil holde styr på bare to ting. Den ene er rentefradragets fremtid, og den anden er skattesatsernes sænkning. Hvis fru Pernille Sams nu lægger de to ting sammen – det er dog kun to – så når fru Pernille Sams til den konklusion, at boligejernes samlede økonomi ikke bliver forringet som følge af den skattereform, der her gennemføres.

Derfor vil jeg også sige til hr. Peter Brixtofte, som spurgte mig lidt polemisk, om jeg er enig i regeringens eget dokumentationsgrundlag, at svaret er klart ja.

Så spurgte hr. Thor Pedersen – jeg blev ikke helt klar over spørgsmålet, men der blev vist, som jeg opfattede det, spurgt, om det er regeringens samlede skattereform, der skal vurde-

res i forhold til regeringens løfte, og om, hvorvidt den enkelte boligejers samlede økonomiske situation ikke bliver forringet som følge af skattereformen. Og dertil er svaret også ja.

Som sagt vil jeg med interesse følge andenbehandlingen af de lovforslag, vi her har vendt i dag.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:**Formanden:**

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige svar på spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Behnke, Kim (FP): spm. nr. S 834, 850 og 852

Behnke, Tom (FP): spm. nr. S 823

Christensen, Jan Kjøpke (FP): spm. nr. S 785

Dinesen, Tommy (SF): spm. nr. S 815

Fatum, Eva (S): spm. nr. S 817

Grove (KF): spm. nr. S 710

Højland, Niels (FP): spm. nr. S 800, 811 og 819-822

Jacobsen, Kirsten (FP): spm. nr. S 812, 813, 816 og 831

Jørgensen, Jens (KF): spm. nr. S 818

Kjærsgaard, Pia (FP): spm. nr. S 805, 827, 838, 843, 844 og 851

Nødgaard, Poul (FP): spm. nr. S 824 og 830

Sams, Pernille (KF): spm. nr. S 836

Spm. nr. S 834

Til *finansministeren* (11/5 93) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke EF-direktivforslag under ministerens ressort der for tiden behandles i Ministerrådet, hvilke EF-direktivforslag der endnu ikke er færdigbehandlede, samt hvilke EF-direktivforslag der er under udarbejdelse?«

Begrundelse

Det bedes af svaret fremgå, hvordan og i videst muligt omfang hvornår de nævnte forslag under ministerens ressort vil blive behandlet i EF-Ministerrådet med hensyn til afstemning, dvs. hvor mange stemmer en vedtagelse i Ministerrådet vil kræve.

Svar (17/5 93):

Finansministeren (Lykkesoft):

Der er under finansministerens ressort for tiden hverken EF-direktivforslag under behandling i Ministerrådet eller EF-direktivforslag, der endnu ikke er færdigbehandlede. Der er efter det oplyste ligeledes ikke EF-direktivforslag under udarbejdelse.

Spm. nr. S 850

Til statsministeren (14/5 93) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, om henstillingerne til EF-kommissær Martin Bangemann om at holde sine meninger om udviklingen af EF-unionen for sig selv er et led i bestræbelserne på at sikre åbenhed i EF og sikre åbenhed i den danske regering som erklæret i regeringsgrundlaget »En ny start«?»

Begrundelse

Det er betænkeligt, at den danske regering søger at hindre højtstående EF-embedsmænd med stor erfaring og indsigt i EF-institutionerne i at udtrykke deres meninger om udviklingen af EF-unionen.

Vurderinger foretaget af højtstående EF-embedsmænd med stor erfaring og indsigt i EF-institutionerne om, hvordan EF-unionen vil udvikle sig, må formodes at udgøre et vigtigt bidrag til danskernes forståelse og opfattelse af den EF-union, de skal stemme om den 18. maj 1993.

At udtalelserne er vigtige, understreges specielt af det forhold, at den vurdering, EF-kommissær Martin Bangemann præsenterede af udviklingen af EF-unionen, ikke tidligere har været forelagt af personer med direkte professionel tilknytning til EF.

Statsministerens henstillinger til EF-kommissær Martin Bangemann om at holde sine meninger om udviklingen af EF-unionen for sig selv forekommer at være i direkte konflikt med intentionerne om at sikre åbenhed i EF og sikre åbenhed i den danske regering som erklæret i regeringsgrundlaget »En ny start«. Denne konflikt antyder kraftigt, at regeringens og statsministerens præsentation om åbenhed tilsyneladende kun gælder i tilfælde, hvor det er politisk opportunt for regeringen.

Svar (21/5 93):

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Næstformand Martin Bangemann har givet udtryk for sine personlige politiske synspunkter med hensyn til det europæiske samarbejdes fremtidige udvikling. Regeringen har på samme måde givet udtryk for sin holdning til det europæiske samarbejdes fremtidige udvikling.

Spm. nr. S 852

Til statsministeren (14/5 93) af:

Kim Behnke (FP):

»Hvorledes vil den danske regering forhindre kommissær Martin Bangemanns udtalelser om, at EF-Kommissionen vil bruge Maastricht-traktaten, som det passer den, i at blive virkelighed?«

Begrundelse

I dagbladet Politiken den 6. maj 1993 kunne man læse om, hvorledes EF-kommissær Martin Bangemann agter at »bruge« Maastricht-traktaten efter EF-Kommissionens intentioner, uanset hvad de enkelte lande mener.

Bangemann refererer til, at EF-pakken også siden 1987 er blevet brugt til formål, der ligger langt ud over pakkens intentioner.

Bangemann udtaler således om Maastricht-traktaten: »Vi har altid været i stand til at udnytte et svagt instrument på en bedre måde, end instrumentet normalt ville tillade os«.

Hvorledes vil den danske regering sikre, at den fortolkning af Maastricht-traktaten og Edinburgh-afgørelsen, som den danske regering giver her for den 18. maj 1993, også bliver den måde, EF-kommissærerne kommer til at arbejde på.

Svar (21/5 93):

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

EF-Kommissionen kan ikke bruge Maastricht-traktaten, som det passer den. F.eks. er EF-Kommissionen også forpligtet af Traktatens art. 3.B., der indeholder principperne om legalitet, nærhed og proportionalitet. Regeringen agter nøje at overvåge, at disse principper overholdes.

Spm. nr. S 823

Til socialministeren (11/5 93) af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke EF-direktivforslag under ministerens ressort der for tiden behandles i Ministerrådet, hvilke EF-direktivforslag der endnu ikke er færdigbehandlede, samt hvilke EF-direktivforslag der er under udarbejdelse?«

Begrundelse

Det bedes af svaret fremgå, hvordan og i videst muligt omfang hvornår de nævnte forslag under ministerens ressort vil blive behandlet i EF-Ministerrådet med hensyn til afstemning, dvs. hvor mange stemmer en vedtagelse i Ministerrådet vil kræve.

Svar (19/5 93):

Socialministeren (Karen Jespersen):

Under Socialministeriets ressort er der for tiden kun ét EF-direktivforslag til behandling i Ministerrådet: »Forslag til direktiv om sikker transport for bevægelseshæmmede arbejdsgærene.«

Kommissionen har foreslået, at retsgrundlaget skal være artikel 118A, hvilket indebærer vedtagelse i Ministerrådet med kvalificeret flertal (dvs. med mindst 54 stemmer ud af 76). Det er uvist, hvornår forslaget kan færdigbehandles.

I henhold til Kommissionens lovgivningsprogram er der ikke andre EF-direktivforslag under udarbejdelse inden for Socialministeriets ressort.

Spm. nr. S 785

Til sundhedsministeren (28/4 93) af:

Jan Kørpe Christensen (FP):

»Finder ministeren det acceptabelt, at Mermaid Clinic skal betale en regning på 400.000 kr. for en ny nyre til en rumænsk dreng, der på operationstidspunktet ikke havde dansk opholdstilladelse og derfor ikke var dækket af den danske sygesikring?«

Begrundelse

Spørgeren er blevet oplyst om, at den pågældende person havde fået en opholdstilladelse på 14 dage. I denne periode var han bl.a. blevet undersøgt på Mermaid Clinic. Da hans til-

stand blev så kritisk, at operation var nødvendig, udløb hans opholdstilladelse.

Spørgeren finder det ikke rimeligt, at et privat hospital skal betale for operation af en asylsøger eller flygtning; det må være en opgave for det offentlige.

Svar (19/5 93):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Jeg kan oplyse, at Privathospitalet Ebeltoft, The Mermaid Clinic, i skrivelse af 6. april 1993 har anmodet Sundhedsministeriet om en udtalelse i anledning af uenighed mellem hospitalet og Odense Sygehus om de betalingsmæssige forhold i forbindelse med behandling af en rumænsk dreng på Odense Sygehus.

Sundhedsministeriet har i anledning af privathospitalets henvendelse anmodet Fyns Amt om en udtalelse i sagen. Når denne udtalelse foreligger, vil Sundhedsministeriet vurdere sagen.

Jeg vil underrette spørgeren om Sundhedsministeriets vurdering.

Spm. nr. S 815

Til industriministeren (6/5 93) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Vil ministeren under EF-formandskabet tage initiativ til, at EF giver de asiatiske landes regeringer pålæg om at sørge for en bedre beskyttelse af de skibe og deres besætninger, der befinder sig i de asiatiske farvande, hvor der jævnlig sker piratoverfald?«

Begrundelse

I 1992 skete der mere end 80 piratoverfald i de sydasiatiske farvande.

Samtidig er der sket en optrapning af piraternes brug af våben lige fra knive og til nu f.eks. maskingeværer. Selv om nyere skibe har installeret vandkanoner, er det ikke en tilstrækkelig beskyttelse af de søfolk, der besejler området.

Såvel søfolk som redere føler sig magtesløse over for den alvorlige optrapning, der foregår, og som har kostet søfolk livet.

Adskillige danskejede skibe har været udsat for væbnet angreb fra piraterne, der ofte som moderskib har en trawler, der så medbringer små, hurtiggående speedbåde.

[Tommy Dinesen]

Sagen er på dagsordenen på IMO's møde den 24.-28. maj i London, men det er spørgere-ns opfattelse, at der må handles hurtigt, og at det bør foregå på regeringsplan med hurtige initiativer, der kan sikre skibene og deres besætninger.

Svar (19/5 93):

Industriministeren (Trøjborg):

I henhold til folkeretten skal alle stater i størst muligt omfang samarbejde om bekæmpelse af piratoverfald. På internationalt plan sker dette samarbejde gennem FN's søfartsorganisation (IMO), hvortil Søfartsstyrelsen rapporterer alle piratoverfald på danske skibe. Piratoverfald behandles i IMO på Den maritime Søsikkerhedskomité's møder. På komiteens kommende møde den 24.-28. maj 1993 vil der blive drøftet en rapport, der på generalsekretærens initiativ er udarbejdet af en arbejdsgruppe, som på stedet har undersøgt forholdene i relevante områder i Sydøstasien.

Der er i indværende år sket tre piratoverfald på danske skibe i internationalt farvand i Det sydkinesiske Hav. Jeg ser med megen alvor og bekymring på sådanne overfald, der udsætter de søfarende, sejladsikkerheden og det maritime miljø for stor risiko. I disse tilfælde har jeg derfor foranlediget, at der gennem ambassaden i Manila blev rettet henvendelse til den filippinske regering, hvis kystbevogtnings-skibe opererer i området. Først i maj blev et dansk skib forsøgt overfaldet i området, hvorfor jeg har anmodet Udenrigsministeriet om at undersøge, om der i kredsen af EF-landenes repræsentationer i Manila kan skabes enighed om en fælles henvendelse til den filippinske regering.

EF har dog ikke mulighed for at pålægge andre lande at sørge for en bedre beskyttelse af anløbende eller passerende skibe og deres besætninger. De pågældende lande i områder udsat for piratvirksomhed har imidlertid en egen interesse i, at farvandene er sikre for skibsfarten, men er erfaringsmæssigt mindre lydhøre over for den bekymring, som enkelte landes regeringer udtrykker. Derimod er der eksempler på, at lande i Sydøstasien, foranlediget af drøftelserne i det internationale forum IMO, har etableret særlige alarmeringsrutiner og -centre til brug for skibe, der udsættes for piratoverfald, ligesom patruljeringen og beredskabet i visse områder er øget.

Spm. nr. S 817

Til *undervisningsministeren* (10/5 93) af:

Eva Fatum (S):

»Hvilke initiativer agter regeringen at tage i forbindelse med det internationale ordblinde-år?«

Svar (18/5 93):

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

1993 er af ordblindeforeninger (brugerorganisationer) i 14 europæiske lande organiseret i European Dyslexia Association blevet gjort til »The Year of Early Recognition«. Den danske del, som arrangeres og gennemføres af Landsforeningen for Ordblindesagen, kaldes »1993. Tidlig indsats – bedre fremtid«.

Kampagnen er altså privat initieret, men Undervisningsministeriet har fra starten medvirket i og bidraget til den, fordi vi mener, at en tidlig sproglig indsats – før skolen såvel som i skolen – er af stor betydning i bestræbelserne på at skabe gode skriftsprogsbrugere.

I den baggrundsgruppe, der har bistået Landsforeningen for Ordblindesagen med planlægningen, tilrettelæggelsen og gennemførelsen af kampagnen, er Undervisningsministeriet repræsenteret ved en pædagogisk konsulent fra Folkeskoleafdelingen. Derudover har ministeriets rolle været at yde bidrag til fremstilling af folder og plakat samt at finansiere en video, der har været vist som OBS i DR-tv og reklameindslag i TV 2.

Skolerne er blevet informeret via materiale, som ministeriet har udsendt til de pædagogisk-psykologiske rådgivningskontorer. Disse har været et vigtigt led i det netværk, som skal sikre udvikling, indsamling, bearbejdning og formidling af viden om læsning og læsevanskeligheder. Rundt omkring i landet er mange personer i skolesystemet gennem denne informationsvirksomhed aktivt involveret i kampagnen.

En liste over personer, der er egnede som foredragsholdere om dette emne, er sendt bredt ud, så lokale arrangører lettere kan få en formidling i gang.

Endelig er Undervisningsministeriet medarrangør af en nordisk konference om dysleksi (ordblindhed) i København den 1. august 1993.

Spm. nr. S 710

Til *indenrigsministeren* (16/4 93) af:

Grove (KF):

»Kan ministeren bekræfte, at et betydeligt antal blandt de asylsøgere, som for tiden indrejser i Danmark, kommer fra sikre centre i Tyrkiet, hvor de pågældende har opholdt sig i en længere periode inden afrejse i organiserede busrejser til Danmark?«

Begrundelse

Indrejsetallet fra det tidligere Jugoslavien af asylsøgere har taget en særdeles alvorlig vending. På den baggrund er det naturligvis afgørende, at Danmark i første række yder hjælp til dem, der kommer fra direkte krigshægede områder m.v. Det vil derfor være helt uforståeligt, hvis vi accepterer indrejse i stort omfang fra sikre områder i Tyrkiet, hvor de pågældende betaler for en busrejse til Danmark.

Svar (21/5 93):

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet udtalelser fra Rigspolitichefen og Udenrigsministeriet.

Rigspolitichefen har oplyst, at asylansøgere fra det tidligere Jugoslavien i flere tilfælde har forklaret, at de forud for indrejsen i Danmark har haft ophold i flygtningelejre eller hos private i Tyrkiet.

Af forklaringerne vedrørende disse indrejser fremgår bl.a., at et busselskab fra Skopje i Makedonien i 1993 i 5 tilfælde har transporteret grupper af asylansøgere fra Tyrkiet til Danmark.

I de omtalte tilfælde fandt indrejse i Danmark sted den 24. marts, den 25. marts, den 31. marts, den 5. april og den 14. april 1993, hvor henholdsvis 18, 53, 36, 32 og 97 asylansøgere indrejste. I alt indrejste der 236 asylansøgere til Danmark i disse 5 tilfælde.

Af forklaringerne vedrørende disse indrejser fremgår yderligere, at 29 af de nævnte asylansøgere har opholdt sig i Tyrkiet i en periode på op til 4 måneder forud for indrejsen i Danmark, 78 har opholdt sig i Tyrkiet i en periode på mellem 4 og 6 måneder, 47 i en periode på mellem 7 og 9 måneder, 35 i en periode på mellem 10 og 12 måneder, og 3 personer har

opholdt sig i Tyrkiet i mere end 1 år. 44 personer har ikke givet oplysninger om længden af opholdet i Tyrkiet.

Udenrigsministeriet har oplyst, at man fra UNHCR i Ankara har indhentet oplysning om, at der i Tyrkiet befinder sig ca. 18.000 flygtninge fra Bosnien-Hercegovina, hvoraf ca. 2.000 befinder sig i en flygtningelejr ved Kavakli, Kirklareli, og resten befinder sig hos familie og venner.

Udenrigsministeriet har endvidere fra UNHCR i Ankara indhentet oplysning om, at man i det bosniske konsulat i Istanbul har modtaget underretning om, at et busselskab fra Skopje i Makedonien foretager regelmæssige transporter af flygtninge fra lejren i Kavakli til Danmark.

Jeg kan henholde mig til det, som Rigspolitichefen og Udenrigsministeriet har oplyst.

Jeg kan supplerende oplyse, at der i ugerne 12-15 (i perioden fra den 22. marts til den 18. april 1993) indrejste 1.836 spontane asylansøgere, heraf 1.463 asylansøgere fra Bosnien-Hercegovina. Dette skal sammenholdes med, at der i denne periode i 5 tilfælde indrejste i alt 236 asylansøgere fra Bosnien-Hercegovina ved de nævnte bustransporter.

Som udlændingelovgivningen for tiden er indrettet, har de danske myndigheder ikke mulighed for at bringe disse transporter til ophør, idet de pågældende asylansøgere, i det omfang de kommer fra Bosnien-Hercegovina, vil kunne indrejse visumfrit her i landet og efterfølgende vil have mulighed for at opholde sig her i landet, medens deres asylansøgning behandles.

Spm. nr. S 800

Til *fiskeriministerens* (4/5 93) af:

Niels Højland (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke EF-direktivforslag under ministerens ressort der for tiden behandles i Ministerrådet, hvilke EF-direktivforslag der endnu ikke er færdigbehandlede, samt hvilke EF-direktivforslag der er under udarbejdelse?«

Begrundelse

Det bedes af svaret fremgå, hvordan og i videst muligt omfang hvornår de nævnte forslag under ministerens ressort vil blive behandlet i

[Niels Højland]

EF-Ministerrådet med hensyn til afstemning, dvs. hvor mange stemmer en vedtagelse i Ministerrådet vil kræve.

Svar (18/5 93):

Fiskeriministeren (Bjørn Westh):

Forslag vedrørende den fælles fiskeripolitik er baseret på Traktatens artikel 43 og kan vedtages med kvalificeret flertal i Ministerrådet. Kvalificeret flertal vil sige, at afgørelser træffes med mindst 54 stemmer. Landene har tilsammen 76 stemmer i Ministerrådet.

For tiden er der ingen EØF-direktivforslag inden for Fiskeriministeriets ressort under behandling i Ministerrådet.

Der foreligger ikke oplysninger om, at EF-institutionerne er ved at udarbejde forslag til rådsdirektiver.

Spm. nr. S 811

Til *fiskeriministeren* (6/5 93) af:

Niels Højland (FP):

»Vil ministeren oplyse, om bestemmelserne for fiskerikontrollen tager højde for de problemstillinger, der kan være i, at en fisker i kun ét træk eller på én fiskedag/-tur fanger mere end én uges ration af f.eks. torsk, som sagtens kan være langt over mindstemålet, og herved står over for valget mellem enten at smide de ofte store overskydende fisk ud til ingen nytte eller at ilandbringe fisken med det gode formål at indskrive de for mange fangede fisk i fangstjournalen for den næste uge, og vil ministeren subsidiært, hvis der er noget til hinder for denne fremskrivning i fangstjournalen, ændre bestemmelserne på området?«

Begrundelse

Spørgeren er blevet opmærksom på nævnte problemstilling og ønsker derfor ministerens holdning/mening/kommentar til, om eventuelle bestemmelser, der i dag kunne være til hinder for en korrekt fremskrivning i fangstjournalen, kan ændres således, at bestemmelserne ikke er en kriminalisering af fiskeren, der i dag risikerer både ballade og bøde fra fiskerikontrollen.

Svar (17/5 93):

Fiskeriministeren (Bjørn Westh):

De nuværende fartøjsrationer er i de enkelte fiskerier fastlagt i respekt for de kvotemæssige begrænsninger og under hensyn til den enkelte fiskers mulighed for at drive et reelt og rentabelt fiskeri, så længe der er det nødvendige kvotemæssige grundlag. Problemer i forbindelse med fangst af mere end én uges ration i et enkelt træk søges således begrænset mest muligt.

I fiskerier, hvor der reelt er udsigt til at overskride ugerationen på længere fangstrejser, er der i år skabt mulighed for at sammenlægge to ugerationer.

Såfremt en ugeration i øvrigt overskrides, er det med de nuværende regler ikke muligt at overføre dele af fangsten til næste uges ration.

I EF's kvotepolitik overvejes i øjeblikket grundlaget for indførelse af flerårskvoter i modsætning til de nuværende etårskvoter. Såfremt et sådant system gennemføres, vil jeg, såfremt det er kontrolmæssigt forsvarligt, lægge op til, at der også i de nationale reguleringer indføres mere fleksible ordninger.

Spm. nr. S 819

Til *fiskeriministeren* (11/5 93) af:

Niels Højland (FP):

»Kan ministeren oplyse, om der ved ansættelse i fiskerikontrollen kræves ren straffeattest?«

Begrundelse

Det er spørgeren bekendt, at der ved ansættelser i det offentlige, hvor der sker en lov-håndhævelse, normalt kræves en ren straffeattest.

Svar (18/5 93):

Fiskeriministeren (Bjørn Westh):

Der kræves en ren straffeattest ved ansættelse i fiskerikontrollen.

Spm. nr. S 820

Til *fiskeriministeren* (11/5 93) af:

Niels Højland (FP):

»Vil ministeren oplyse om de nærmere regler for fiskerikontrollens arbejdsområde, samt hvilken kompetence fiskerikontrollen i denne forbindelse har?«

[Niels Højland]

Begrundelse

Spørgeren er blevet opmærksom på, at fiskerikontrollens arbejdsområde foruden kontrol på havet og i havnen også kan foregå på virksomheder og i forbindelse med transport af fisk på landevejen.

Svar (18/5 93):

Fiskeriministeren (Bjørn Westh):

Fiskerikontrollens arbejdsområde er tilsyn med overholdelsen af EF's og Danmarks fiskerilovgivning. I de enkelte love er anført bestemmelser om, at fiskerikontrollen er den tilsynsførende myndighed. Det fremgår ligeledes af de enkelte love, hvilken kompetence fiskerikontrollen har.

Eksempelvis kan der henvises til lov nr. 306 af 4. juni 1986 om saltvandsfiskeri, hvor § 38, stk. 1, lyder således:

»Tilsynet med overholdelsen af bestemmelserne i denne lov og de i henhold til loven givne forskrifter m.v. påhviler den under fiskeriministeriet hørende fiskerikontrol.«

Om kompetencen fastsættes i samme lovs § 38, stk. 3 og 4:

»Stk. 3. Tilsynsmyndigheden har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til fiskerfartøjer, fisketransportfartøjer, og i øvrigt overalt, hvor fisk, alger, krebs- og bløddyr eller dele deraf opbevares, transporteres og behandles m.v.»

Stk. 4. Tilsynsmyndigheden kan herunder foretage undersøgelser, udtage prøver eller lade prøver udtage, foretage kontrolvejning, indhente dokumentation og oplysninger, samt meddele påbud og forbud i det omfang og på de områder, hvor det skønnes nødvendigt for tilsynets udøvelse.«

Spm. nr. S 821

Til *fiskeriministeren* (11/5 93) af:

Niels Højland (FP):

»Vil ministeren i forlængelse af spørgsmål nr. S 820 oplyse om eller bekræfte, at fiskerikontrollens opgaver også kan udstrække sig til at standse transporter – herunder mistanke om transporter – af fisk på landevejen og kan gøre chaufføren ansvarlig for fisk antagelig fanget ulovligt i henhold til de eventuelle kvoteregler, der gælder for fiskerne?«

Begrundelse

Spørgeren er blevet opmærksom på et konkret tilfælde, hvor fiskerikontrollen midt om natten indhentede og stoppede en transport, uden at man kunne se, at det var fiskerikontrollen, for herefter at beskyldte chaufføren for at have transporteret ulovligt fangede fisk.

Svar (18/5 93):

Fiskeriministeren (Bjørn Westh):

Det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. S 820, at fiskerikontrollen kan standse transporter af fisk for at undersøge, om der findes ulovligt fangede fisk i transportmidler.

Ifølge § 40, stk. 1, 1. pkt., i lov nr. 306 af 4. juni 1986 om saltvandsfiskeri »må partier af fisk, alger, krebs- og bløddyr, der er fisket i strid med forskrifter om fiskeriets udøvelse, ikke opbevares, transporteres eller behandles m.v.«

Det er ifølge denne bestemmelse muligt at gøre et ansvar gældende over for en transportør.

Spm. nr. S 822

Til *fiskeriministeren* (11/5 93) af:

Niels Højland (FP):

»Vil ministeren i forlængelse af spørgsmål nr. S 821 oplyse, om fiskerikontrollen har kompetence til selvstændigt at foretage efterforskning af mistanke om ulovligt fangede fisk, herunder ransagning med eller uden retskendelse af fiskernes, virksomhedernes og transportørernes bopæl, kontor, forretningsadresse m.v.?«

Begrundelse

Spørgeren er blevet opmærksom på et konkret tilfælde, hvor fiskerikontrollen har truet med ransagning af en transportørs bopæl og forretningsadresse i forbindelse med mistanke om transport af ulovligt fangede fisk.

Svar (18/5 93):

Fiskeriministeren (Bjørn Westh):

Man skal henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 820.

Ved indhentelse af dokumentation anmoder fiskerikontrollen normalt vedkommende om at

[Fiskeriministeren]

udlevere de ønskede oplysninger. Hvis dette ikke sker og det findes påkrævet at sikre sig oplysningerne, vil fiskerikontrollen anmode politiet om at foretage en ransagning efter retsplejelovens regler.

Spm. nr. S 812

Til *industriministeren* (6/5 93) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange ulovlige aktionærlån Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har opfanget i de seneste 5 år, i hvor mange af disse tilfælde Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har grebet ind, samt hvorledes dette er sket?«

Begrundelse

Ifølge dagspressen er Klaus Riskær Pedersen nu sigtet for overtrædelse af aktieselskabslovens bestemmelser vedrørende ulovlige aktionærlån. Ifølge aktieselskabslovens bestemmelser har Erhvervs- og Selskabsstyrelsen en selvstændig pligt til at gribe ind, når det af aktieselskabers regnskaber fremgår, at der er ydet ulovlige aktionærlån. Hvis Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ikke har grebet ind, betyder det i praksis, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har sat aktieselskabslovens bestemmelser ud af kraft.

Det forekommer mærkeligt, at ulovligheder i forhold til aktieselskabsloven den ene gang efter den anden ikke medfører sanktioner. Det svækker befolkningens opfattelse af, at der er lighed for loven. Det hjælper ikke, at lovgivningen indeholder de rigtige bestemmelser, som giver administrationen mulighed for at gribe ind, hvis de offentlige kontrolfunktioner er sat ud af spil fra regeringens side. Dette er tidligere sket i forbindelse med realkreditskandalen. Det er også sket i forbindelse med Ungbo-sagen.

Hvis princippet er, at loven skal være ens for alle, er det nødvendigt, at overtrædelser af gældende lovgivning stoppes og ansvar placeres – også i de store sager. Det kan ikke være meningen, at den almindelige dansker, som har modtaget for meget i boligstøtte – eller den enlige mor, der har fået for meget i børnetilskud – hænges ud som social bedrager, hvorimod de store og de smarte lysteligt svømmer videre.

Svar (19/5 93):

Industriministeren (Trøjborg):

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har ikke opfanget eller påtalt ulovlige aktionærlån gennem de seneste 5 år. Sådanne undersøgelser har ligget uden for styrelsens rammer. Styrelsen har heller ikke undersøgt årsregnskaberne for Accumulator Invest (reg.nr. A/S 36).

Jeg kan i den forbindelse henvise til min forgængers besvarelse af spørgsmål 7, 8 og 9 stillet af Folketingets Erhvervsudvalg den 13. november 1991 (alm.del-bilag 28) samt spørgsmål nr. S 716 stillet den 11. juli 1991 af Ole Stavad. Svarene vedlægges i fotokopi. (Ikke optrykt her). Af besvarelserne fremgår bl.a., at Erhvervs- og Selskabsstyrelsens primære opgaver er registrering og offentliggørelse af en række oplysninger om aktie- og anpartsselskaber, herunder at sikre, at årsregnskaber bliver indsendt og dermed offentligt tilgængelige så hurtigt som muligt, at styrelsens opgaver således er at fremme et sundt erhvervsliv ved at sikre gennemsigtighed og offentlighed omkring selskabers forhold, at der hverken i selskabslovene eller i årsregnskabslovene er bestemmelser, der påbyder styrelsen at efterforske ulovligheder, eller som giver den midler til at gribe ind over for ulovligheder, der måtte fremgå af årsregnskab og revisionspåtegning, og at dette også gælder med hensyn til AL § 115 om aktionærlån.

Ved ændringen af årsregnskabsloven, som blev gennemført i december 1992 (lov nr. 1059 af 23. december 1992), blev der skabt hjemmel for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen til at undersøge modtagne årsregnskaber, koncernregnskaber og årsberetninger og de hertil hørende revisionspåtegninger for at konstatere åbenbare overtrædelser af selskabs- og bogføringslovgivningen.

Under lovforslagets behandling understregede et flertal bestående af S, SF og RV i udvalget, at der skulle arbejdes videre med konkrete forslag, der i højere grad end i dag sikrer lovens overholdelse. På denne baggrund tilkendegav min forgænger over for Folketingets Erhvervsudvalg, at der ville blive gennemført en undersøgelse for at belyse omfanget af åbenbare overtrædelser, der fremgår af de indsendte årsregnskaber. Rapporten om denne undersøgelse og Erhvervs- og Selskabsstyrelsens kommentarer hertil foreligger nu og er den 21. april 1993 fremsendt til Folketingets Erhvervsudvalg.

[Industriministeren]

Det er min opfattelse, at det nuværende kontrolsystem er utilstrækkeligt, og der vil derfor blive tilført Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ressourcer til en øget indsats på dette område. Jeg har endvidere igangsat overvejelser vedrørende, hvilke tiltag der i øvrigt er nødvendige til at imødegå sådanne lovovertrædelser.

Når overvejelserne er tilendebragt, vil jeg fremkomme med forslag til de nødvendige tiltag til at imødegå sådanne lovovertrædelser.

Spm. nr. S 813

Til *industriministeren* (6/5 93) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvad Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har foretaget, da man i regnskaberne fra Accumulator Invest opdagede, at der var givet ulovlige aktionærlån til Klaus Riskær Pedersen?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 812.

(Besvaret sammen med spm. nr. S 812).

Spm. nr. S 816

Til *statsministeren* (10/5 93) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil statsministeren straks foranledige, at der i hvert ministerium sker en kulegravning af de regelsæt, der regulerer forvaltningen af offentlige støtteordninger eller tilskudsordninger, således at manglende regelsæt ikke i fremtiden skal give anledning til, at der ikke kan placeres ansvar eller rejses erstatningssag ved misbrug af offentlige midler?«

Begrundelse

I anledning af Ungbo-skandalen, hvor der er et økonomisk tab på mere end 200 mio. kr., har Kammeradvokaten den 26. april 1993 udarbejdet en sammenfattende redegørelse til Boligministeriet om mulig ansvarsplacering og erstatning i anledning af landsforeningen Ungbos konkurs, hvorved det offentlige har lidt betydelig økonomisk skade. Af Kammeradvokatens redegørelse fremgår det, at ansvar ikke kan placeres, ligesom der heller ikke kan rejses

sag om erstatning. Det skyldes, at de regelsæt, som Boligministeriet skulle udarbejde om, hvorledes de offentlige midler skulle administreres, var enten mangelfulde eller ikkeeksisterende. Tidligere har Kammeradvokaten udarbejdet en lignende redegørelse for Socialministeriet i anledning af, at en beboerforening på Borgmester Hassings Vej i Frederikshavn har misbrugt et tilskud på 250.000 kr. fra aktivpuljerne. Af denne redegørelse fremgår det, at der heller ikke i dette tilfælde kan placeres noget ansvar eller gøres erstatningskrav gældende, fordi det regelsæt, som Socialministeriet skulle udarbejde, var så mangelfuldt, at en sag om overtrædelse ikke kunne vindes.

Det er fuldstændig uantageligt, at offentlige midler kan misbruges i mange tilfælde som i sagen fra Borgmester Hassing Vej – oven i købet bevidst – uden at det medfører ansvar eller erstatningspligt. Offentlige midler, som gives som tilskud, garantier eller andet, bør betragtes som betroede midler og bør være underlagt lige så streng regnskabskontrol og revisionskontrol, som hvis det havde drejet sig om betroede midler administreret i privat regi. Dette er ikke tilfældet, og hvis almindelige menneskers opfattelse af lov og ret ikke helt skal undermineres, er det nødvendigt, at man sikrer, at store sager med offentlige tilskud i mange millioner kroners-klassen ikke løber ud i sandet, mens småsager om eksempelvis for meget modtaget boligstøtte eller for højt modtaget børnetilskud fra det offentlige betragtes som socialt bedrageri og medfører øjeblikkelig tilbagebetalingspligt for den enkelte. En sådan omvendt retfærdighed kan ikke accepteres i et samfund, der mener, at lov og retssikkerhed skal være ens for alle. Det er derfor nødvendigt, at statsministeren som chef for regeringen sørger for, at vi ikke igen skal komme ud for, at misbrug af offentlige midler i et eller andet ministerium skal medføre det samme kedelige resultat som Ungbo-skandalen og sagen fra Borgmester Hassings Vej.

Svar (18/5 93):

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Boligministeren vil med udgangen af maj måned give Folketingets Boligudvalg en afsluttende redegørelse om Ungbo-sagen. Redegørelsen vil bl.a. belyse det eventuelle behov for regelændringer ud over de allerede gen-

[Statsministeren]

nemførte. Bl.a. med udgangspunkt i resultatet af Boligministeriets overvejelser vil regeringen nærmere vurdere behovet for yderligere regler for offentlige støtte- og tilskudsordninger.

Spm. nr. S 831

Til *boligministeren* (11/5 93) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke EF-direktivforslag under ministerens ressort der for tiden behandles i Ministerrådet, hvilke EF-direktivforslag der endnu ikke er færdigbehandlede, samt hvilke EF-direktivforslag der er under udarbejdelse?«

Begrundelse

Det bedes af svaret fremgå, hvordan og i videst muligt omfang hvornår de nævnte forslag under ministerens ressort vil blive behandlet i EF-Ministerrådet med hensyn til afstemning, dvs. hvor mange stemmer en vedtagelse i Ministerrådet vil kræve.

Svar (19/5 93):

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Forslag til Rådets direktiv om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter, SEK (91) 2360.

Direktivforslaget forventes vedtaget på råds-mødet (indre marked) den 14. juni 1993. Da Parlamentet ikke har stillet ændringsforslag til Rådets fælles holdning, forventes forslaget sat på dagsordenen som »A«-punkt, dvs. uden afstemning.

Spm. nr. S 818

Til *miljøministeren* (11/5 93) af:

Jens Jørgensen (KF):

»Hvordan vil ministeren sikre, at grundejere, der bor på grunde, der er blevet klassificerede som affaldsdepoter, efter oprensning af grundene garanteres ligestilling med alle andre grundejere i forbindelse med f.eks. låneansøgninger?«

Begrundelse

Ifølge avismeddelelser er en grundejer i

Mundelstrup blevet nægtet lån op til den normale lånegrænse på 80 pct. af BRFKredit, selv om der var gennemført en fuldstændig oprensning af den pågældendes grund. BRFKredit ville kun yde lån op til 50 pct.

En sådan holdning strider imod det aftalegrundlag, der blev skabt ved Mundelstrup-loven, og det vil let kunne få afsmittende effekt, når titusinder af grundejere efter oprensning ønsker lån på lige vilkår med andre grundejere.

Svar (17/5 93):

Miljøministeren (Svend Auken):

Med hensyn til realkreditlovgivningen henviser jeg til boligministerens svar på spørgsmål S 804 af 6. maj 1993 stillet af Kirsten Jacobsen (FP).

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget om en værditabsordning for boligejere, var man i forbindelse med udarbejdelse af dette lovforslag opmærksom på, at det kan tænkes, at også ejendomme, der efter en fuldstændig oprydning afmeldes som affaldsdepot, hvorefter den tinglyste registrering aflyses, fortsat kan have en lavere markedsværdi end tilsvarende ejendomme, der aldrig har været forurenede. Det fremgår videre af bemærkningerne, at Miljøministeriet påtænker at gennemføre en oplysningskampagne, der sigter mod at påvirke ejendomsmarkedet til ikke at reagere negativt.

Oplysningskampagnen, der gennemføres i samarbejde mellem Miljøstyrelsen og Advokatrådet, Realkreditrådet, Dansk Ejendomsmæglerforening samt Amtsrådsforeningen, vil navnlig rette sig mod køberne og de professionelle ejendomsformidlere. Der er foreløbig holdt et første planlægningsmøde mellem disse organisationer vedrørende oplysningskampagnen, der således stadig er i opstartfasen. Man må i øvrigt forvente, at der bliver tale om en langsigtet afhjælpningsstrategi, der må formodes at tage en rum tid, førend den kan slå igennem på ejendomsmarkedet.

Netop derfor finder jeg det uheldigt – og i strid med tanken bag samarbejdet omkring den omtalte oplysningskampagne – hvis kredittforeningerne selv bidrager til at sænke værdien på oprensede ejendomme ved deres udlånspolitik over for sådanne ejendomme, og jeg agter over for Realkreditrådet at gøre op-

[Miljøministeren]

mærksom på, at de har et medansvar for at få dæmpet de psykologisk betingede markedsreaktioner.

Spm. nr. S 805

Til udenrigsministeren (6/5 93) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil udenrigsministeren oplyse, hvordan Danmark vil og kan sikre, at den aftale om åbenhed, EF-landene indgik i Edinburgh med blandt andet åbne ministerrådsmøder, vil fortsætte efter det danske formandskab?«

Begrundelse

Det fremgår af dagspressen, at den belgiske regering, der overtager formandskabet i EF efter Danmark, vil bremse åbenheden i EF.

Det har i et stykke tid været klart, at Belgien sandsynligvis vil begrænse åbenheden i EF. Spørgeren finder derfor, at den danske regering må gøre en indsats på området for at finde en løsning på denne problematik, før formandskabet gives videre.

Svar (17/5 93):

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Edinburgh-aftalens beslutninger om åbenhed består af tre elementer, nemlig adgang til Rådets arbejde, oplysninger om Rådets rolle og dets beslutninger samt forenkling af og lettere adgang til fællesskabslovgivningen. Edinburgh-aftalens beslutninger om åbenhed afspejler alle tolv medlemslandes politiske vilje til at opnå større åbenhed i EF. Den danske regering både vil og kan gøre sin indflydelse gældende med henblik på, at den øgede åbenhed i EF, der har karakteriseret det danske formandskab, fortsætter fremover. I øvrigt er regeringen ikke bekendt med, at det belgiske formandskab har konkrete planer i retning af at ville bremse denne åbenhed.

Spm. nr. S 827

Til kulturministeren (11/5 93) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke EF-direktivforslag under ministerens ressort der for tiden behandles i Ministerrådet, hvilke EF-direktivforslag der endnu ikke er færdigbehandlede,

samt hvilke EF-direktivforslag der er under udarbejdelse?«

Begrundelse

Det bedes af svaret fremgå, hvordan og i videst muligt omfang hvornår de nævnte forslag under ministerens ressort vil blive behandlet i EF-Ministerrådet med hensyn til afstemning, dvs. hvor mange stemmer en vedtagelse i Ministerrådet vil kræve.

Svar (21/5 93):

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg kan oplyse, at der for tiden i Ministerrådet behandles følgende direktivforslag:

- direktivforslag om samordning af visse bestemmelser vedrørende ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder i forbindelse med radio- og tv-udsendelse via satellit og vide-respredning pr. kabel,
- direktivforslag om harmonisering af beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder og
- direktivforslag om retlig beskyttelse af databaser.

Jeg gør for god ordens skyld opmærksom på, at ophavsret i EF-sammenhæng ressortmæssigt henhører under indre markeds-ministrene, dvs. for Danmarks vedkommende industriministeren og ikke kulturministeren.

For så vidt angår satellit- og kabel-tv-direktivforslaget kan det oplyses, at der den 10. maj 1993 er vedtaget fælles holdning til forslaget.

De to øvrige direktivforslag behandles for tiden i Rådets arbejdsgruppe for intellektuel ejendomsret (ophavsret).

Hjemmelsgrundlaget for direktivforslaget om satellit- og kabel-tv er Romtraktatens art. 57, stk. 2, hvorefter Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal i samarbejde med Europa-Parlamentet. Direktivforslagene om beskyttelsestiden og om databaser er bl.a. Romtraktatens art. 100 A. Det følger heraf, at Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen i samarbejde med Europa-Parlamentet og efter høring af det økonomiske og sociale udvalg.

Spm. nr. S 838

Til udenrigsministeren (13/5 93) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil udenrigsministeren oplyse, om det danske medlem af EF-Kommissionen får honorar for at have sæde i ledelsen for Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling, og i bekræftende fald hvor meget pågældende bliver aflønnet med pr. år, herunder om aflønningen er skattefri, hvor den eventuelle skat bliver betalt, om der er tale om fritransport, samt om der gives pension, og størrelsen af denne?«

Begrundelse

Da der i medierne er kommet forskellige tal frem omkring aflønningen af EF-embedsmænd, er spørgeren af den opfattelse, at de korrekte tal nu bør oplyses.

Svar (21/5 93):

Udenrigsministeren (Helle Degn, fg.):

EF-Kommissionens »Governor« i Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling, hr. Henning Christophersen, modtager – som bankens øvrige guvernører – intet vederlag fra banken.

Spm. nr. S 843

Til statsministeren (14/5 93) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil statsministeren oplyse, hvordan den danske regering vil sikre, at principperne om åbenhed og nærhed i EF også fortsat vil eksistere og fungere, når den danske formandskabsperiode udløber?«

Svar (21/5 93):

Statsministeren (Nyrop Rasmussen):

Der henvises til udenrigsministerens besvarelse af 17. maj 1993 til fru Pia Kjærsgaard af spørgsmål nr. S 805.

Spm. nr. S 844

Til statsministeren (14/5 93) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil statsministeren give en redegørelse for, hvad de forberedelser til en overbygning på EF-unionen, som den seneste tids oplysninger i dagspressen har beskrevet er på vej, indeholder af ideer og konkrete tiltag?«

Svar (21/5 93):

Statsministeren (Nyrop Rasmussen):

Regeringen går ud fra, at der tænkes på det »udkast til betænkning om Den Europæiske Unions forfatning«, der har været omtalt i dagspressen den 14. maj 1993. Dette udkast til betænkning er udarbejdet af formanden for Europa-Parlamentets udvalg om institutionelle spørgsmål, hr. Marcelino Oreja Aquirre. Det er udtryk for forfatterens politiske ønske. Som bekendt har Europa-Parlamentet ingen juridiske muligheder for at gennemføre ændringer i Traktaten. Sådanne kan kun gennemføres ved enighed imellem medlemslandenes regeringer samt efterfølgende ratifikation i henhold til medlemslandenes grundlove.

Spm. nr. S 851

Til statsministeren (14/5 93) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil statsministeren oplyse, hvilke forhold der ved ratifikation af Maastricht-traktaten gælder med hensyn til indordningen af dansk ret under EF-retten, således at det afklares, om den juridiske rangorden mellem EF-retten (unionsretten) og dansk ret herefter forbliver: 1. Unionstraktaten; 2. EF-forordninger; 3. EF-direktiver; 4. Danmarks grundlov; 5. Danske anordninger m.v.?«

Begrundelse

Af Unionstraktatens bestemmelse i artikel B fremgår det, at Unionens formål er at opretholde gældende fællesskabsret (L'acquis Communautaire) fuldt ud, idet medlemsstaterne herved udtrykkeligt forpligter sig til at respektere alle eksisterende regler, som de er eller bliver fortolket af EF-Domstolen.

Svar (21/5 93):

Statsministeren (Nyrop Rasmussen):

Spørgsmålet bygger på et helt forkert grundlag. Der henvises til følgende udtalelse fra den danske generaladvokat ved EF-Domstolen, Claus Gulmann, i en kronik i Politiken lørdag den 15. maj 1993:

»Der er af en række jurister over for Folketingets formand blevet rejst spørgsmål om, hvorvidt Maastricht-traktaten indebærer, at

[Statsministeren]

grundloven får en ændret status i det fremtidige EF-retssystem. De har i denne forbindelse henvist til den bestemmelse i Maastricht-traktaten, der fastslår, at Unionen har som mål at opretholde gældende fællesskabsret. Der er et ganske enkelt svar på dette spørgsmål. Maastricht-traktaten ændrer intet på forholdet mellem EF-systemet og de nationale grundlove. Grundloven har efter Maastricht-traktaten ganske den samme status som grundloven har efter Rom-traktaten.«

Regeringen er enig i denne udtalelse.

Spm. nr. S 824

Til *kirkeministeren* (11/5 93) af:

Poul Nødgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke EF-direktivforslag under ministerens ressort der for tiden behandles i Ministerrådet, hvilke EF-direktivforslag der endnu ikke er færdigbehandlede, samt hvilke EF-direktivforslag der er under udarbejdelse?«

Begrundelse

Det bedes af svaret fremgå, hvordan og i videst muligt omfang hvornår de nævnte forslag under ministerens ressort vil blive behandlet i EF-Ministerrådet med hensyn til afstemning, dvs. hvor mange stemmer en vedtagelse i Ministerrådet vil kræve.

Svar (19/5 93):

Kirkeministeren (A. O. Andersen):

Jeg kan oplyse, at EF-samarbejdet ikke omfatter den danske folkekirkens forhold. Derfor behandles der ikke EF-direktivforslag i Ministerrådet på Kirkeministeriets område.

Spm. nr. S 830

Til *arbejdsministeren* (11/5 93) af:

Poul Nødgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke EF-direktivforslag under ministerens ressort der for tiden behandles i Ministerrådet, hvilke EF-direktivforslag der endnu ikke er færdigbehandlede, samt hvilke EF-direktivforslag der er under udarbejdelse?«

Begrundelse

Det bedes af svaret fremgå, hvordan og i videst muligt omfang hvornår de nævnte forslag under ministerens ressort vil blive behandlet i EF-Ministerrådet med hensyn til afstemning, dvs. hvor mange stemmer en vedtagelse i Ministerrådet vil kræve.

Svar (21/5 93):

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

1. For tiden behandles i rådsregi følgende direktivforslag (hjemmel og afstemningsform er anført i parentes):

Midlertidigt udstationerede (social dumping) (art. 66 (art. 57, stk. 2) – kvalificeret flertal, dvs. 54 af 76 stemmer).

Europæiske samarbejdsudvalg (information og høring af arbejdstagerne) (art. 100 – enstemmighed).

Tilrettelæggelse af arbejdstiden (art. 118A – kvalificeret flertal, dvs. 54 af 76 stemmer).

Beskyttelse af unge på arbejdspladsen (art. 118A – kvalificeret flertal, dvs. 54 af 76 stemmer).

Ændring af direktiv om biologiske agenser (art. 118A – kvalificeret flertal, dvs. 54 af 76 stemmer).

Sikkerhed og sundhed i forbindelse med transportaktiviteter (art. 118A – kvalificeret flertal, dvs. 54 af 76 stemmer).

Fysiske agenser (art. 118A – kvalificeret flertal, dvs. 54 af 76 stemmer).

2. Følgende direktivforslag er ikke færdigbehandlet (jf. Kommissionens lovgivningsprogram):

Atypisk arbejde: Minimumsregler for forskellige former for kontrakter for at mindske risikoen for konkurrenceforvridninger og gøre arbejdsmarkedet mere gennemsigtigt.

Atypisk arbejde: Regler, der skal forbedre arbejdsforholdene for arbejdstagere på deltid med hensyn til erhvervsuddannelse, information og social sikring.

Omvendt bevisbyrde med hensyn til løn og behandling.

Forældreorlov.

Social Sikring: Supplerende foranstaltninger, der skal løse de problemer, der ikke er afklaret i de nugældende direktiver på området, såsom enke- og enkemandspension, familietil-

[Arbejdsministeren]

læg og ligestilling med hensyn til pensionsalder.

3. Efter de i Arbejdsministeriet foreliggende oplysninger (jf. Kommissionens lovgivningsprogram) bebuder Kommissionen følgende forslag:

Ændring af direktiv om virksomhedsoverdragelse.

Ændring af direktiv om arbejdsudstyr.

Kvalifikations gennemsigtighed.

Information af arbejdstagere, der udsættes for farlige agenser.

4. Følgende forslag er – med henblik på afstemning, jf. under pkt. 1 – planlagt medtaget på dagsordenen for rådsmødet for arbejds- og socialministre den 1. juni 1993:

Arbejdstidens tilrettelæggelse (fælles holdning).

Beskyttelse af børn og unge (fælles holdning).

Fiskerfartøjer (fælles holdning).

Europæiske samarbejdsudvalg (vedtagelse).

Det vides ikke, hvornår de i øvrigt nævnte direktivforslag vil blive behandlet på tilsvarende måde.

Spm. nr. S 836

Til boligministeren (11/5 93) af:

Pernille Sams (KF):

»Vil ministeren oplyse, hvad der er gjort, og hvad ministeren agter at gøre for at få regelsættet gjort »hensigtsmæssigt«, således at man kan undgå en ny Ungbo-skandale i fremtiden, og således at de ansvarlige for nye skandaler vil kunne drages til ansvar?«

Begrundelse

Kammeradvokaten har konkluderet i Ungbo-skandalen, at de betydelige økonomiske tab og mangelen på mulighed for at drage de ansvarlige til ansvar herfor skyldes mangelen på »hensigtsmæssige« regler.

Svar (17/5 93):

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

I begrundelsen for spørgsmålet henvises til, at Kammeradvokaten har konkluderet, at de betydelige økonomiske tab og mangelen på

mulighed for at drage de ansvarlige til ansvar skyldes mangelen på »hensigtsmæssige« regler.

Jeg kan i denne anledning oplyse, at jeg den 5. maj 1993 sendte Kammeradvokatens sammenfattende redegørelse for hans undersøgelser i Ungbo-sagen til Folketingets Boligudvalg til orientering.

Samtidig orienterede jeg Boligudvalget om, at jeg med udgangen af maj måned d.å. vil fremsende en afsluttende redegørelse om Ungbo-sagen til udvalget. Redegørelsen vil bl.a. belyse det eventuelle behov for yderligere regelændringer ud over de meget omfattende ændringer, der allerede er gennemført som følge af sagen. Jeg skal i den forbindelse særligt henviser til lovforslag nr. L 150, vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 1. april 1993.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 306:

Forslag til lov om tilskud til Grønlands hjemmestyre.

Af finansministeren (Lykketoft).
(Fremsat 19/5 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Rosing (S):

Bloktilskud til Grønland har siden 1979 været fastsat for 3-årige perioder; det har været en tradition. Men den aftale, som afspejler sig i dette lovforslag, er en 2-årig aftale.

Baggrunden er, at man flytter de danske finanslovsposter på overførte områder over som bloktilskud til Grønlands hjemmestyre, efterhånden som de områder, som hjemmestyret kan overtage, bliver overtaget.

Den foregående regerings udspil var at nedsætte bloktilskuddet med 2½ pct. i hvert af årene 1994, 1995 og 1996. Det ville have betydet en nedskæring af bloktilskuddet med 60 mio. kr. i det første år og 180 mio. kr. i det sidste år. Det blev lykkeligvis afværget under de fortsatte forhandlinger med den nye regering.

Også i Grønland har vi vanskelige økonomiske kår i disse år. Siden sidste bloktilskudsforhandling for over 3 år siden er vores eksport-